

Din cauza instabilității stării lui de sănătate, era suspect de leptospiroză. Între timp, doctorii i-au administrat antibiotice. În cele din urmă i-au găsit un virus care, după cum ne-au spus, nu este comun Greciei. La un moment dat, bolnavul a avut nevoie inclusiv de o traheotomie. Trecuse exact o lună și Andrei nu-și revenise deloc, în timp ce doctorii ne susțineau cum puteau.

Pe 26 august, la ora 13, când ca de obicei sunt informate rudele bolnavului, am intrat și eu să vorbesc cu profesorul de la terapie intensivă. Informarea a fost exact aceasta: „Bolnavul dumneavoastră nu prezintă nici o îmbunătățire, dimpotrivă CT-ul ne arată că în mare parte creierul lui este mort”.

Cu alte cuvinte, nu aveam nici măcar o speranță cât de mică. Acest lucru îl arătau organele lui, pentru că, în ciuda tuturor încercărilor medicilor de a-l trezi, era imposibil.

Însă a doua zi dimineața, pe 27 august, doctorul de gardă l-a văzut cum se trezește. Medicul i-a spus: "A fost că are o soție bună, care i-a stat alături", iar Andrei i-a răspuns cu greutate, din cauza traheotomiei, cu un simplu „da”.

În aceeași zi am mers la spital cu fiul meu Giorgos. La ora 12 și jumătate a intrat doar el la terapie intensivă, în timp ce eu am rămas pe culoar. Deodată văd pe fiul meu cum vine plângând!

În acel moment, chiar dacă niciodată nu mi-am pierdut nădejdea, m-am gândit că „totul s-a terminat”.

M-am apropiat de el și în hohote de plâns mi-a zis: „Tată, am vorbit cu Andrei, se simte mai bine!”. Nu pot să descriu ce sentimente am trăit atunci! Ne-am întors la același profesor pentru înștiințare și, surprins fiind și acesta, ne-a spus că există o îmbunătățire generală.

Bolnavul se vindecase aproape complet, în afară de mișcare.

*Așa precum în Egipt
cercetezi și tămăduiești
neputințele poporului
celui binecredincios care
așteaptă ajutorul tău,
îndură-te și ne izbăvește
de necazurile ce ne-au
cuprins, spre a cânta cu
tine lui Dumnezeu:*

Aliluia!

(Condacul al 5-lea)

După 10 zile, Andrei s-a întors la spitalul Genimatas, de unde aparținea, de acolo a fost transferat la Boula și, după o anumită perioadă de timp, a mers acasă și s-a întors la muncă.

Pentru mine a fost o minune!

În ziua când Andrei s-a trezit pentru prima oară, în acea noapte am văzut în vis un ostaș roman. Sunt creștin ortodox, dar nu merg regulat la biserică și de aceea nu știam icoana Sfântului Fanurie. Am văzut în vis acest ostaș roman deasupra unei case dărâmate, nu mi-a vorbit, nu am avut nici o discuție.

Cuprinși fiind de bucurie, în acea zi o femeie ne-a spus că este ziua Sfântului Fanurie și că ar trebui să mergem să aprindem o lumânare. Am mers, așadar, la o biserică din apropiere și acolo, aplecându-mă să mă închin, am văzut icoana ostașului roman pe

care îl visasem în ajun, care nu era altul decât Sfântul Fanurie!

Mare să fie harul lui și slăvit numele lui!

Eu spun că Sfântul Fanurie, a cărui zi de prăznuire este pe 27 august, a făcut o minune și l-a readus la viață pe fiul meu. Nu vreau să conving pe nimeni că este minune. Pur și simplu am trăit aceasta, o trăiesc și-i voi mulțumi lui Dumnezeu și Sfântului Fanurie în fiecare ceas al vieții mele.

Singura făgăduință pe care am făcut-o Sfântului Fanurie a fost că această minune să o afle cât mai mulți oameni, chiar dacă sfântul – cu siguranță – nu are nevoie de a mea mărturisire”.

Emmanuel Pantelakis

N.R

Biserica Ortodoxă prăznuiește pe Sfântul Mucenic Fanurie pe **27 august**.